

УДК 636.3.082:637.62

ПОКАЗНИКИ ПРИРОДНОЇ РЕЗИСТЕНТНОСТІ ОРГАНІЗМУ ОВЕЦЬ АСКАНІЙСЬКОЇ М'ЯСО-ВОВНОВОЇ ПОРОДИ ЗА УМОВ РОЗВЕДЕННЯ ЇХ У КАРПАТСЬКОМУ РЕГІОНІ

*О. С. Ясниський, аспірант**

Інститут сільського господарства Карпатського регіону НААН,
с. Оброшине, Пустомитівський р-н, Львівська обл., Україна

Для забезпечення потреб населення високоякісними продуктами харчування, особливо білками, а промисловість — сировиною, необхідний динамічний розвиток як тваринництва загалом, так і галузі вівчарства зокрема. У результаті ефективного наукового забезпечення процесу селекції за останні роки створено і апробовано нові українські типи м'ясо-вовнових овець — асканійські чорноголові. Поряд з поліпшенням господарських умов основну увагу потрібно приділяти максимальному використанню генетичного потенціалу. За рахунок поглибленого використання внутрішнього резерву наявної популяції індивідуальним добором і підбором інтенсифікувати галузь неможливо. Коли з породою не провадять постійної, цілеспрямованої селекційно-племінної роботи, через певний проміжок часу вона стає неконкурентоспроможною. Тому предметом дослідження породних та фізіологічних особливостей овець повинні бути як окремі характеристики імунного статусу тварини, стада, так і вся порода. Метою нашої роботи було дослідити стан клітинної і гуморальної ланок природної резистентності в організмі овець асканійської породи з урахуванням взаємодії генотипу із середовищем у динаміці.

Дослід проведено у господарстві «Грусятічі», яке належить Інституту сільського господарства Карпатського регіону НААН. Для з'ясування природних механізмів захисту та адаптивних можливостей ярки різних інтенсивних типів (кросбреди та чорноголові) асканійської м'ясо-вовнової породи в умовах Карпатського регіону за принципом аналогів було сформовано 2 групи ярки по 10 тварин у кожній. У крові визначали показники клітинної та гуморальної ланок природної резистентності організму овець.

Результати проведених досліджень показали, що в овець чорноголового типу фагоцитарна активність нейтрофілів крові була нижчою, ніж у тварин асканійського кросбредного типу. Водночас зафіксовано вищий рівень фагоцитарного індексу та фагоцитарне число у ярки кросбредів, що може свідчити про вищий рівень клітинної ланки неспецифічної резистентності та кращу адаптивну здатність овець саме кросбредного типу порівняно з чорноголовим. При дослідженні інших показників, які характеризують природні механізми захисту організму істотних різниць між двома типами породи, а також міжсезонної динаміки вмісту циркулюючих імунних комплексів не було зафіксовано, а їхні значення перебували на фізіологічному для цієї породи рівні.

Отже результати проведених досліджень свідчать, що помісні ярки характеризуються вищим рівнем клітинної ланки природної резистентності організму, ніж їхні чистопородні ровесники.

*Науковий керівник — В. В. Гавриляк.